روایات اداء فریضه به یقین و موارد مقابل آن در روایات

42:31

برای فردا خودتان مستمسک را نگاه کنید. برای فردا میخواهیم روایاتی را بخوانیم. من یکی از آنها را میگویم که وقتی به منزل رفتید بهخصوص نگاه کنید. همین تعبیری که مرحوم صدوق داشتند با عبارت «لاتؤدّی» که خیلی خیلی عالی بود. خود امام علیهاالسلام تعبیر میکنند به «کل فریضة». باب سیزدهم از ابواب مواقیت و باب پنجاه و هشتم از ابواب مواقیت. عنوان باب سیزدهم این است: «باب بطلان الصلاة قبل التیقن بدخول الوقت و ان ظن دخوله و وجوب الاعادة فی الوقت و القضاء فی خروجه الا ما استثنی». عنوان باب پنجاه و هشتم هم این است: «باب وجوب العلم بدخول الوقت». علم و تیقین در کتب عنوان شده است. اولین روایت آنکه حتماً روی آن تأمل کنید و خیلی عالی است، این است:

> **عن أبي عبدالله عليه‌السلام ـ في حديث ـ قال : إنّه ليس لأحد أن يصلّي صلاة إلاّ‌ لوقتها ، وكذلك الزكاة ـ إلى أن قال ـ وكلّ‌ فريضة إنّما تؤدّى إذا حلّت[1]**

فریضه یعنی فقط نماز؟ یا «کل فریضة» یعنی حتی طواف؟ «انما تودی اذا حلّت»؛ ببینید نفرمودهاند «انما تقبل». چقدر تعبیر تفاوت میکند. ان فرض الله لایؤدّی بالتظنی. اداء به چه معنا است؟ یعنی عالم ثبوتا؟ یعنی شما که میخواهید انجام بدهید باید یک ضوابطی را مراعات کنید. «انما تؤدی» وقتی میخواهید اداء کنید، «اذا حلّت»؛ باید مطمئن شوید که موضوع آن آمده است.

آن چیزی که مهم است این است که این یقینها پررنگ بشود. اینها را نگاه کنید. فردا مقابلهای این چهار موردی که یقین پر رنگ شده را میخوانیم. مقابلهای آنها در کنارش هست. خیلی عجیب است. هر کدام از این یقینها در کنارش مقابلش ذکر شده. البته کنار بهمعنای همان صفحه نیست. از نظر مطلبی در کنارش موجود است.

شاگرد: لاتقبل ناظر به ثبوت است یا تؤدی به اثبات؟

استاد: «لاتقبل» ناظر به مآل امر است. لا تقبل بعد از امتثال است. لاتؤدی وقت امتثال است. ثبوت هم انشاء وجوب است. قبول وقت قبول است. لاتقبل یعنی وقتی که میخواهند بعد از امتثال محک بزنند. لذا لاتقبل را که در روایات گشتم به این صورت ندیدم که مسأله قبول منوط به اینها بشود. بلکه شواهد مقابلش است.

والحمد لله رب العالمين

---

[1] وسائل الشيعة ط-آل البيت ج۴ ص۱۶۶

بازبینی #1
ایجاد شده 7 ژوئن 2026 12:06:28 توسط ... .
به روزرسانی شده 7 ژوئن 2026 12:07:25 توسط ... .